

драгоцѣнна услуга софiянци на-
рекохж една отъ улицитѣ си по
Л-то име, както и друга по Гляд-
стоновото. Плодовитостта на тоя
писателъ е твърдѣ голяма: избро-
яватъ до 300 негови статии рас-
прѣснжти въ белгийскитѣ, фран-
цузскитѣ, английскитѣ и др. спи-
сания. Освѣнъ горѣказанитѣ него-
ви отдѣлни издания, той има и
други, отъ които по-забѣлжител-
нитѣ сж: *Народното образова-
ние* (1872), *Клерикалната пар-
тия въ Бельгия* (1873), *Опитъ
върху селско-стопанската иконо-*
мия въ Бельгия (2-ро изд. 1875),
Протестантството и католи-
чеството въ отношенията имъ
съ свободата и благоденствието
на народа (1875, ново изд. 1876).
На езика ни сж прѣведени, ос-
вѣнъ двата горѣспоменжти тру-
дове, и слѣднитѣ Л-ви по-кратки
изучения: *Парламентарний об-*
разъ на управлението и Демок-
ратията, прѣвелъ С. А. Кара-
геозовъ [студентъ], съ прѣдисло-
вието на професора отъ ярослав-
ския юридич. лицей И. Тарасева
(Киевъ, 1884) и *Раскошътъ и не-*
говото отношение къмъ морала,
правото и политическата ико-
номия, прѣводъ отъ русски (Тър-
ново, 1889).

Лавиния. Латинова дъщеря и
Енеева сжпржга. Виж. *Еней* и
Латинъ.

Лавирамъ, на езика на моря-
цитѣ значи, когато има противенъ
вѣтръ корабътъ да плува ту на
една, ту на друга страна; въ *прѣ-*
нос. см. тая дума значи да се по-
стѣпва съобразно съ обстоятел-
ствата и да се чака сгоденъ слу-
чай: *Ц-въ лавира*.

Лавоазие (*Антоанъ*). Фран-
цузски ученъ, основателътъ на съ-
врѣменната химия, род. въ Парижъ

въ 1743, погинжлъ въ 1794 на
ешафота. Синъ на богатъ търго-
вецъ, Л. добилъ прѣвѣсноходно обра-
зование; изучилъ наукитѣ си при
най-славни на врѣмето си учени,
астрономията при Ла-Кайля, хи-
мията при Руеля и ботаниката
при Жюсю. Съчиненията му *За-*
писка за най-добрия способъ да
се освѣтляватъ улицитѣ на го-
лемъ градъ и *Бѣлѣжки за пла-*
стоветъ на планинитѣ му отво-
рили вратата на академията на
25-годишна възраст (1768). Отъ
това врѣме у него захванжли да
се събиратъ, веднѣжъ въ седми-
цата, най-отличнитѣ учени, та той
образувалъ единъ видъ академия
въ Академията. Съ многобройни
остроумни опити той направилъ
много открития въ областта на
химията. Въсползуванъ отъ откри-
тията на Бляка, Пристли и Кя-
вендиша, той съ опититѣ си спо-
лучилъ да покаже, че има една
свързка между новооткрытата въз-
духообразна стихия, *кислорода*, и
явленията горене и окисляване;
и въ 1783 доказалъ, че може да
се образува вода когато се гор-
яжтъ кислородъ и водородъ за-
едно, и че водата може да се раз-
ложи на сжитѣ стихии. Той ана-
лизиралъ още въздуха и вжгле-
кислотата и разложилъ разнитѣла.
Съ всичко това, той съборилъ до-
тогавашното учение за флогисто-
на (грѣцки *флогистикосъ*, който
гори). Дотогавашнитѣ химици, за
да обясняватъ горенето, прѣдпо-
лагали, че въ пространството има
една течность, която гори (флѣ-
гистонъ). Забѣлжително е, че от-
крителътъ на кислорода, Пристли,
билъ послѣдний привѣрженикъ на
теорията за флогистона, въ това
врѣме когато откритата отъ него
стихия била единъ отъ най-сил-